

Луиза, които сж били отлитографирани и красятъ и днесъ още нѣкои казарми и много учереждения. Въ началото на балканската война Н. Данковъ е билъ на занятие въ Главната квартира, а по-късно е взелъ участие въ войната като помощникъ — командиръ на 35 п. полкъ. Въ края на войната той е нарисувалъ, отлитографиралъ и разпространилъ извѣстната идеална-алегорична картина „По петъ на ножъ“, илюстрираща геройството и храбростта на българина презъ тази война. На Н. Данковъ е възлагано не веднажъ изработването на разни проекти за ордени и др. Презъ последната свѣтвна война той е билъ преподавателъ въ Военното училище и като такъвъ е написалъ учебникъ по топография. Никола Данковъ е починалъ, като полковникъ, внезапно отъ разривъ въ сърдцето на 17. X. 1918 год. на 53 год. възраст.

Д-ръ Стефанъ Цоневъ

Роденъ на 15. IX. 1866 г. въ Севлиево. Първоначално образование получава въ родния си градъ, а следъ това е следвалъ въ обл. Пловдивска гимназия и е свършилъ реалниятъ отдѣлъ на Николаевската гимназия — Русия. Следъ това става главенъ учителъ въ гр. Севлиево. Заминава за Белгия, свършва Брюкселскиятъ държавенъ университетъ съ учена титла докторъ на финанситъ съ теза — прекитѣ данъци въ България. Презъ 1890 г. става контролъръ на Румелийскитѣ смѣтки при Министерството на финанситѣ, а на 1 януарии 1894 г. става подначалникъ въ отдѣлението за прекитѣ данъци, а презъ 1900 г. — началникъ на общинскитѣ налози, като е завеждалъ отдѣлението за бюджета. Напуска службата презъ 1908 г. и става членъ въ управителния съветъ на Чиновническото кооперативно застраховително д-во, като е билъ неговъ основателъ. Презъ 1910 година туря началото на „Финансовъ вестникъ“ и на „Финансова библиотека“, като организира финансовитѣ служители въ съюзъ. На 11 юний 1913 година става съветникъ при Върховната смѣтна палата и стоя на тая висша длъжностъ до 1919 г., когато доброволно си подава оставката. Предава се всецѣло на любимата мечта за основаване на д-во „Финансовъ животъ“. Целта на това д-во е: 1) улесняване на кредита, 2) насърчение и развитие на спестовността, 3) ориентирване и подобрене материалнитѣ срѣдства на чиновницитѣ, служащи по държавни и частни финансови и кредитни учереждения и 4) съдействие за подобрене на държавнитѣ и общински финанси. Освенъ „Финансовъ вестникъ“, който излиза 11 години и е доста разпространенъ, подъ негово ръководство се издаваше „Финансова библиотека“, „Финансовъ сборникъ“ и „Рентиръ“, Неговото дѣло достойно и успѣшно се продължава отъ даровититѣ му синове. Той бѣ избранъ презъ 1903 год. за първи председател на новата Севлиевска дружба въ София. Почина на 10 мартъ 1928 год.